

VOORBESCHOUWING ADVENTURE STORE TOCHT 25 SEPTEMBER 2022

Voor de 16e keer organiseert onze sponsor Adventure Store in Helmond de Adventure Store Tocht.

Sinds 2021 verzorgt wsv OLAT de wandelroute en daar hoort natuurlijk een voorbeschouwing bij.

Onze routebouwers Martien Habraken en dit keer met name Ton Vissers zijn erop uitgetrokken om een mooie en afwisselende route samen te stellen. En zoals we van de heren gewend zijn, is dat weer prima gelukt. Lees maar mee!

De routebeschrijving krijgen we ditmaal niet in een horecagelegenheid overhandigd, maar in de Adventure Store. Echter staat ook hier de koffie op de wandelaars te wachten. Een gezellig begin! Na vertrek uit de Adventure Store lopen alle wandelaars het eerste gedeelte van de tocht door de bijzondere wijk Brandevoort.

Hoewel deze wijk nog relatief jong is, zo'n 20 jaar, lijkt stadskern "De Veste" op een historisch vestingstadje met herenhuizen die aan grachten liggen en pittoreske poorten die uitkomen op binnenplaatsen. Op het centrale plein van de wijk "De Plaetse", ligt als blikvanger de gietijzeren Victoriaanse Hal, een markthal gebouwd in 2003, maar met een eeuwenoude uitstraling!

Onze routebouwers hebben de mooiste straten, poortjes en bruggen in de route opgenomen en natuurlijk passeren we de markthal!

We lopen in de richting van het station en gaan via het fietspad onder het spoor door. Even later is de eerste splitsing, de wandelaars op de 10km-route lopen via een open en landelijk gebied naar de soeppost.

De andere wandelaars gaan op weg naar de koffiepost. En zoals altijd (zo fijn dat OLAT zo'n trouwe vrijwilligers heeft) worden we opgewacht met verse koffie en een vriendelijk woord van welkom.

Even genieten en dan weer op pad.

Liepen we tot nu toe hoofdzakelijk op asfalt, nu gaan we, zoals we van OLAT gewend zijn, verder op een onverharde ondergrond. We naderen de Stiphoutse bossen, een natuurgebied op de grens van drie gemeenten: Helmond, Laarbeek en Nuenen c.a.

Even wat achtergrondinformatie:

Het bosgebied ligt op de dekzandrug tussen het stroomgebied van de Dommel en van de Aa. De heidevelden en voormalige stuifzanden zijn in de jaren '20 van de 20e eeuw voornamelijk beplant met grove den en verschillende sparrensoorten. De mooie Geeneindseheide en de zuidelijker gelegen Papenvoortse heide maken deel uit van de Stiphoutse bossen. Ook vinden we er veel vennen, groot en klein. In tijden met weinig regen vallen sommige droog. Even afwachten dus.

Het gebied is rijk aan paddenstoelen en aangezien het eind september is, is de kans groot dat we er zullen zien. Tenminste..... als we in de periode voor de tocht ook af en toe een regenbuitje krijgen.

We lopen over brede bospaden, komen langs een ven, belanden op smalle kronkelpaadjes, kruisen mbt- en ruiterroutes en komen dan aan een 7-sprong.

Hier zwaaien we de wandelaars op de 15 km even gedag. Na nog geen kilometer sluiten zij alweer aan op de hoofdroute.

De andere wandelaars vervolgen de route door het bos en verwisselen dit dan voor landerijen. We lopen hier door een mooi oud Brabants cultuurlandschap. Het is het landschap waar Vincent van Gogh zijn inspiratie uit haalde voor schilderijen uit zijn Nuenense periode

De route leidt ons door het buurtschapje Alvershool. Gerwen komt in zicht en daarmee de caférust. Deze is bij het gezellige dorpscafé De Stam aan de Gerwenseweg. Een prima plekje om de benen even rust te gunnen.

Foto Ton Vissers: Het beeld van het Nederlandse trekpaard met op de achtergrond de Oude Clemenskerk in Gerwen, nu priori.

Na deze onderbreking vervolgen we de route. We gaan opnieuw naar de Stiphoutse bossen, maar nu naar het noordelijker gedeelte, de Geeneindeindse heide. Eind september zal de kleur van de heide meer bruin dan paars zijn, maar een heidegebied blijft mooi om te zien!

Op het pad langs de heide buigen de lopers op de 20 en 30 km af, om al heel snel weer samen te komen met de langste afstand.

Deze, de 40km-lopers, gaan hier een extra lus van ongeveer 10 km maken. Zij lopen door de bossen en het natuurgebiedje Ruweelsels.

De naam staat voor een ruw begroeid moerasgebied. Momenteel bestaat het uit broekbos met kleine percelen grasland die leuke doorkijkjes bieden.

We komen bij het Wilhelminakanaal. Dit 68 km lange kanaal loopt van de Zuid-Willemsvaart in de gemeente Laarbeek naar de Amercentrale in Geertruidenberg.

We passeren twee markante punten: Sluis V, de laatste sluis in het Wilhelminakanaal en de brug de Deense Hoek, genoemd naar de nabijgelegen buurtschap. Inmiddels is sluis V niet alleen buiten gebruik gesteld, maar ook grotendeels afgebroken. Slechts de contouren zijn nog zichtbaar. Het was geen schutsluis, maar een keersluis. Een schutsluis was hier niet nodig, omdat het kanaal hier geen verval heeft. De sluis was bedoeld om in voorkomende gevallen een extra kanaalpand te creëren. Dat was bijvoorbeeld nodig als er aan de kanaaloevers gewerkt werd en de waterstand tussen twee sluisen verlaagd moest worden.

Foto Ton Vissers: Een zomers tafereel nabij het kanaal.

We lopen een flink stuk parallel aan het kanaal, deels over zandpaden, deels op het fietspad. Even kilometers maken! We passeren de Deense Hoekbrug. De oorspronkelijke brug is in 1918 gebouwd. In de Tweede Wereldoorlog is deze opgeblazen. De huidige brug stamt uit 1958.

Dan buigen we af, opnieuw in de richting van de Stiphoutse bossen. Hier treffen de wandelaars de kleine koffiepost, uitsluitend voor de lopers op de 40 km. Lekker even een bekertje koffie, een praatje maken en dan weer op pad. Na niet al te lange tijd is de samenkomst met de wandelaars die 20 of 30 km lopen.

We vervolgen de route door een afwisseling van bos, heide en vennen. De vennen en vennetjes in dit afwisselende gebied liggen vaak midden in het bos. Het merendeel was dichtgegroeid, maar zijn grotendeels opgeschoond.

En dan is het even goed opletten op de pijlen: opnieuw een samenkomst en kort daarna een splitsing. De lopers op de 15 km voegen in en gaan even later met de 20 km mooie wandelkilometers maken. Na een variatie van landelijk gebied en bosjes komen we bij een brug over een waterloop. Daar is de samenkomst met de wandelaars die 10 km lopen én treffen we de soeppost.

De lopers op de langste twee afstanden, de 30 en de 40 km gaan op weg naar het mooie buitengebied van Aarle-Rixtel. Maar voor het zover is, lopen ook zij langs verschillende vennen in de Stiphoutse bossen. Eén van deze vennen is het Langdaalven, genoemd naar het laagstgelegen deel van het bosgebied. Op de oevers vind je het kleine vleesetende plantje zonnedauw en dopheide (op de natte gedeelten) en struikheide (wat verder weg van het water). Onze routebouwers hadden het geluk er reeën én zelfs een reekalfje te zien, bofferds!

We verruilen de bossen voor een fraai open landschap. Het is eind september, de maasoogst is in gang. Dit betekent dat we weer van ons af kunnen kijken. Wel zo fijn!! We zien dan ook de kerktorens aan de horizon, maar ook de Goorloop, een mooie zijbeek van de Aa en het uit de 15e eeuw daterende kasteel Croy. De landerijen en gebouwen eromheen zijn door de eeuwen heen verpacht.

Foto: Ton Vissers: Kasteel Croy

We lopen naar de caférust, in Stadspark De Warande, een voormalig landgoed in Helmond. Tegenwoordig is het een natuurgebied en wandelpark. We passeren de apart vormgegeven muziekkiosk: het Caratpaviljoen. Hier worden in de zomer allerlei concerten gegeven.

Foto Ton Vissers: Carat paviljoen

Na de pauze lopen we langs een bijzondere plek in het hart van het park, het grafeiland. De vroegere bewoners van Kasteel Helmond, de familie Wesselman, liggen begraven op dit eilandje, omringd door prachtige oude beuken en een imposante treurwilg.

We slingeren door dit mooie park en verlaten het gebied. We lopen langs de Goorloop en de Schoutense Loop. Redelijk snel komen we op het punt waar alle wandelaars samenkomen: de soeppost.

Weer een gezellig punt in de route, even kletsen onder het genot van een dampend bakje soep!

Foto Ton Vissers: Grafeiland

Hierna maken we ons op voor het laatste uurtje lopen. De route leidt de wandelaars naar het Coovels Bos, een loofbosgebied dat voor een deel bestaat uit populierenaanplant en voor een deel uit ouder eiken- en berkenbos met ook aanplant van Amerikaanse eik. Van nature is het Coovelsbos een moeras- of broekbos. In het najaar, dus in deze periode, is het bos een eldorado voor paddenstoelenliefhebbers.

Zodra we de bossen uit zijn, lopen we weer door de landerijen, waarna we de bebouwde kom van Helmond zien naderen. Het is de afwisseling die de route extra aantrekkelijk maakt! Ook in Helmond is veel groen te vinden en we lopen het laatste stuk van de route grotendeels over onverharde paden, soms langs waterlopen en knotwilgen. Heel leuk en verrassend. Maar dan komt er toch een einde aan deze mooie wandeltocht. Nog een paar straten en dan zien we de Adverture Store, de finish.

Een woord van dank aan de routebouwers voor deze verrassende tocht én aan alle andere OLAT-vrijwilligers die deze dag mogelijk hebben gemaakt!

-Myriam van den Berg-